

[Aksel Larsen.]

at have en forsvarsordning, som helst skulle være bedre end den, der bliver vedtaget nu, på grund af den frygtelige spænding i Europa, og altså på grund af den frygt, hr. Erik Kragh nærer for, at Vesteuropa eller Danmark skal blive angrebet østfra. Hr. Erik Kragh sagde ved den lejlighed noget om den uhyre farlige spænding imellem Sovjetunionen og Amerikas Forenede Stater, som netop skulle gøre sig gældende i Europa. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom på noget, som hr. Erik Kragh altså slet ikke har bemærket, nemlig at der ikke synes at være nogen reel spænding, men at disse to såkaldte supermagter åbenbart har truffet en aftale, formelt eller stiltiende, om, at de blander sig ikke i, hvad den anden supermagt foretager sig inden for sine jagtrevirer i Europa, for øvrigt heller ikke andetsteds. Det forekommer mig, at Cuba og Tjsekoslovakiet illustrerer det tilstrækkelig tydeligt. Men dermed er i virkeligheden hr. Erik Kraghs argument for, at vi skal have et militært forsvar i Danmark, bortfaldet, hvis han ikke kan finde på nye argumenter.

Må jeg i øvrigt sige til dette med effektivt forsvar, som så mange taler om — der tales her om, at vi skal som medlemmer af NATO opbygge vort forsvar på dette grundlag og sørge for, at det er i stand til at tage det første stød — at jeg ville gerne have, at nogle, som turde påstå, de var sagkyndige, havde mod til at forsøge at fortælle, hvorledes det militære forsvarsvæsen, vi kan stille på benene i dette land, overhovedet kan tage imod noget som helst stød, hvis dette land skulle komme ud for et angreb udefra. Jeg tror ikke, at der kan laves et effektivt militært forsvar af Danmark, og det er sådan set hovedgrunden til, at socialistisk folkeparti kræver dansk afrustning.

Men derpå til det, jeg bebudede at ville tale om: spørgsmålet om regeringens politik og om det radikale venstres politik. Nu kender vi nogenlunde det, der blev vedtaget på det radikale landsmøde, som reelt og kort sagt gik ud på, at NATO skulle ud af Danmark, vi skulle have fjernet raketter, som kunne fremføre atombomber. Det har man søgt at apparere med at sige, at der ikke er atombomber her i landet. Ja men

det var slet ikke det, man talte om på det radikale landsmøde. Man ville have fjernet de fremføringsmidler, som kunne anvendes til at befordre atombomber i givet fald, og man ville have fjernet de såkaldte NATO-depoter fra Danmark. Det er disse tyske depoter, der ligger i Jylland, og som det er tys tys med; det må endelig ikke offentliggøres i aviserne, hvor de ligger, men de fleste jyder ved jo, hvor disse depoter befinder sig. Jeg har selv besøgt adskillige og kigget ind gennem huller i de tilkridtede vinduer og set, hvad der var indenfor, og det kan såmænd enhver gøre, der vil ulejlige sig hen til de pågældende bygninger, hvad enten de er omgivet af pigtråd eller ikke er omgivet af pigtråd. Men det var altså det, det radikale landsmødes udtalelser bl. a. gik ud på. Der er ingen tvivl om, hvad det radikale venstre ønsker i så henseende: man ønsker i hvert fald foreløbig at opretholde Danmarks medlemskab af foreningen Den Nordatlantiske Traktat, men man vil, om jeg så må sige, kun i begrænset omfang betale kontingent. Man vil nærmest føre en, skal vi kalde det, fransk politik.

Vel, men det radikale venstre har før været i en regering, og medens det radikale venstre var i den regering, aftalte man militært samarbejde med Tyskland, man traf aftaler om tyske eller NATO-depoter i Jylland og om anskaffelse af de pågældende raketter, bygning af olieledninger og andre led i et infrastrukturprogram. Det var de radikale selv aktivt medvirkende til. I de år, hvor de radikale ikke var medlem af nogen regering, var der intet radikalt landsmøde, der undsagde den slags NATO-foranstaltninger i Danmark. Det sker først nu, hvor det radikale venstre er medlem af en regering. Det er unægtelig dette, der gør situationen en lille smule indviklet og broget, og jeg synes, at offentligheden i Danmark i hvert fald har ret til at få noget klarere besked, end den hidtil har fået i debatten om disse emner.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Hr. Kjeld Olesen sagde på et tidspunkt i sit indlæg før, at dette mest af alt var kommet til at minde om et almindeligt partipolitisk opgør. Sådan er det jo blevet meget beskrivende for situationen, og jeg synes, hr. Kjeld Olesen kom til at karak-